

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 28. helmikuuta 2025
(OR. en)

15342/24

Toimielinten välinen asia:
2022/0407(CNS)

FISC 215
ECOFIN 1263

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta
arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi digiaikaan

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2025/...,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi digiaikaan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

¹ EUVL C , ..., s.

² EUVL C 228, 29.6.2023, s. 149.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Digitaalitalouden kasvu on vaikuttanut merkittävästi unionin arvonlisäverojärjestelmän toimintaan, sillä se ei sovi yhteen uusien digitaalisten liiketoimintamallien kanssa eikä mahdollista digitalisaation tuottaman datan täysimittaista käyttöä. Neuvoston direktiiviä 2006/112/EY³ olisi muutettava kyseisen kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (2) Arvonlisäveron raportointivelvoitteita olisi mukautettava, jotta voidaan vastata alustatalouden haasteisiin ja vähentää moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta unionissa.
- (3) Arvonlisäverovaje on arvonlisäveroa koskevan lainsäädännön ja liitännäisasetusten perusteella odotettavissa olevien arvonlisäverotulojen ja tosiasiallisesti kannetun määrän välinen kokonaisero. Vuonna 2020 arvonlisäverovaje oli unionissa arviolta 93 miljardia euroa. Merkittävä osa arvonlisäverovajeesta aiheutuu petoksista, erityisesti yhteisön sisäisistä missing trader -petoksista, joiden määräksi arvioidaan 40–60 miljardia euroa. Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin lopullisia tuloksia koskevassa toukokuussa 2022 julkaistussa raportissa kansalaiset toivoivat toimenpiteitä veropolitiikan yhdenmukaistamiseksi ja koordinoimiseksi jäsenvaltioissa, jotta voidaan estää verovilppi ja veronkierto, sekä yhteistyön edistämistoimenpiteitä jäsenvaltioiden välillä sen varmistamiseksi, että kaikki yritykset unionissa maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista. Arvonlisäveroa digijajalla koskeva aloite on kyseisten tavoitteiden mukainen.

³ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

- (4) Jotta voidaan lisätä veronkantoa rajatylittävistä liiketoimista ja päästä eroon nykyisestä hajanaisuudesta, joka johtuu siitä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön toisistaan poikkeavia raportointijärjestelmiä, olisi vahvistettava säännöt unionin digitaalista raportointia koskeville vaatimuksille. Tällaisten sääntöjen avulla olisi varmistettava tietojen tarjoaminen verohallinnoille liiketoimikohtaisesti, jotta mahdollistetaan tietojen ristiinvertailu, lisätään verohallintojen valvontavalmiuksia ja luodaan pelotevaikutusta säännösten noudattamatta jättämiselle sekä samalla vähennetään säännösten noudattamisesta eri jäsenvaltioissa toimiville yrityksille aiheutuvia kustannuksia ja poistetaan esteitä sisämarkkinoilla.
- (5) Sekä verovelvollisten että verohallintojen raportoinnin automatisoinnin helpottamiseksi verohallinnoille ilmoitettavat liiketoimet olisi dokumentoitava sähköisesti. Sähköisen laskituksen käytöstä olisi tultava oletusarvoinen järjestelmä laskujen laatimisessa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava sallia muita laskuja kotimaisten luovutusten ja suoritusten tapauksessa.

- (6) Yhteentoimivuuden maksimoimiseksi sähköisten laskujen olisi periaatteessa noudatettava komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/1870⁴ vahvistettua eurooppalaista standardia, jäljempänä 'eurooppalainen standardi', joka täyttää komission Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU⁵ 3 artiklan 1 kohdan nojalla tekemän pyynnön sähköisen laskun ydinelementtien semanttista tietomallia koskevan eurooppalaisen standardin laatimisesta. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin edelleen voitava sallia muiden standardien käyttö kotimaisten luovutusten ja suoritusten tapauksessa.
- (7) Jäsenvaltioiden, joilla on toimivalta vahvistaa laskutussäännöt, olisi toteutettava toimenpiteitä, joihin voisi kuulua akkreditointijärjestelmiä, sen varmistamiseksi, että verovelvollisten laatimat sähköiset laskut ovat sallittujen standardien teknisten syntaksien ja semantiikan mukaisia ja sisältävät kaikki kyseisissä standardeissa määritellyt tarvittavat tiedot. Kyseiset toimenpiteet olisi voitava toteuttaa joko niiden verovelvollisten osalta, joiden on laadittava lasku, tai kolmansien palveluntarjoajien taikka molempien osalta. Henkilöt, joita tällaiset toimenpiteet koskevat, ovat vastuussa niiden soveltamisesta. Kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan saisi estää verovelvollisia valitsemasta, miten ne laativat ja lähettävät laskunsa hankkijalleen, eli joko itse tai kolmansien osapuolten kautta tai julkisen portaalin kautta, jos sellainen on käytettävissä.

⁴ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1870, annettu 16 päivänä lokakuuta 2017, sähköisen laskutuksen eurooppalaisen standardin viitetietojen sekä syntaksien luettelon julkaisemisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti (EUVL L 266, 17.10.2017, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/1870/oj).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).

- (8) Kansallisten digitaalisten raportointijärjestelmien tehokkuus voisi vaarantua, jos verovelvolliset eivät noudata velvoitetta laatia sähköisiä laskuja liiketoimista, joihin sovelletaan raportointivelvoitetta. Ottaen huomioon liiketoimien ja taloudellisen vaihdannan digitalisointi sekä arvonlisäveron digitalisointia koskevat tämän direktiivin tavoitteet, myös petosten tehokkaamman torjunnan varmistamiseksi, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että direktiivissä 2006/112/EY säädettyjen vaatimusten mukaisesti laaditun sähköisen laskun hallussapito on aineellinen edellytys oikeudelle vähentää maksettava tai maksettu arvonlisävero tai pyytää sitä palautettavaksi.
- (9) 'Sähköisen laskun' määritelmä olisi yhdenmukaistettava direktiivissä 2014/55/EU käytetyn määritelmän kanssa, jotta arvonlisäveron raportointi voidaan standardoida. Näin ollen sähköisen laskun määritelmän olisi katettava ainoastaan sähköiset laskut, jotka laaditaan, toimitetaan ja vastaanotetaan rakenteisessa sähköisessä muodossa, joka mahdollistaa niiden automaattisen ja sähköisen käsittelyn. Rakenteisen muodon käyttövelvoitteen olisi katettava ainakin raportoitavat tiedot. Sen vuoksi määritelmän olisi katettava hybridilaskut, joissa yhdistyvät rakenteisessa muodossa olevat tiedot ja ei-rakenteisessa, ihmisen luettavissa olevassa muodossa olevat tiedot, jos tällaiset laskut sisältävät kaikki rakenteisessa muodossa ilmoitettavat tiedot.
- (10) Jotta arvonlisäveron raportointijärjestelmä voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, on välttämätöntä, että verohallinto saa tiedot viivytyksettä. Sen vuoksi rajatylittäviä liiketoimia koskevan laskun laatimisen määräajaksi olisi asetettava 10 päivää verotettavan tapahtuman toteutumisesta.

- (11) Sähköisen laskun olisi helpotettava valvontatarkoituksiin tarvittavien tietojen automaattista toimittamista verohallinnolle. Tätä varten sähköisen laskun olisi sisällettävä kaikki tiedot, jotka on toimitettava verohallinnolle rakenteisessa muodossa digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti.
- (12) Sähköisen laskun käyttö oletusarvoisena menetelmänä liiketoimien dokumentoinnissa arvonlisäverotarkoituksia varten ei olisi mahdollista, jos sähköisen laskun käyttö edellyttäisi edelleen vastaanottajan hyväksyntää, etenkin yritysten välisessä liiketoiminnassa. Näin ollen verovelvollisille ja oikeushenkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia, laadittujen laskujen osalta tällaista hyväksyntää ei olisi enää vaadittava eurooppalaisen standardin mukaisten sähköisten laskujen laatimiseksi, paitsi jos jäsenvaltio on käyttänyt mahdollisuutta sallia paperilaskut tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevat laskut. Jos jäsenvaltio sallii muiden standardien käytön alueellaan tapahtuvissa tavaroiden luovutuksissa tai palvelujen suorituksissa, kyseisen jäsenvaltion olisi voitava säätää, että kyseisten standardien mukaisesti laaditut laskut eivät edellytä vastaanottajan hyväksyntää. Sähköisiltä laskuilta olisi edelleen voitava edellyttää vastaanottajan hyväksyntää, kun niitä laaditaan muille henkilöille.
- (13) Komissio on noudattanut velvoitettaan esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus 1 päivästä tammikuuta 2013 sovellettavien laskutussääntöjen vaikutuksista ja erityisesti siitä, missä määrin ne ovat tosiasiallisesti johtaneet yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, kuten direktiivin 2006/112/EY 237 artiklassa edellytetään. Koska kyseinen velvoite on jo täytetty, se olisi poistettava kyseisestä direktiivistä.

- (14) Velvoite antaa yhteenvetoilmoitukset yhteisöliiketoimien raportointia varten olisi poistettava, koska tällaiset liiketoimet kuuluvat rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten soveltamisalaan, mutta sisältävät yksityiskohtaisempia ja nopeammin saatavilla olevia tietoja.
- (15) Jotta verovelvollisten olisi helpompi toimittaa laskuja koskevat tiedot verohallinnolle, jäsenvaltioiden olisi annettava verovelvollisten käyttöön tarvittavat keinot tietojen toimittamiseksi. Kyseisten keinojen olisi mahdollistettava se, että verovelvolliset lähettävät tiedot suoraan tai kolmannet osapuolet lähettävät ne heidän puolestaan tai julkisen portaalin kautta, jos sellainen on käytettävissä.
- (16) Vaikka rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti toimitettavien tietojen olisi oltava samanlaisia kuin yhteenvetoilmoituksissa toimitettujen tietojen, on tarpeen vaatia verovelvollisia toimittamaan lisätietoja, mukaan lukien pankkiyhteystiedot, jotta verohallinnot voivat seurata tavaroiden lisäksi myös rahavirtoja.
- (17) Olisi vältettävä tarpeettoman hallinnollisen rasitteen aiheuttamista eri jäsenvaltioissa toimiville verovelvollisille. Sen vuoksi tällaisten verovelvollisten olisi voitava toimittaa vaaditut tiedot verohallinnoilleen eurooppalaista standardia käyttäen. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää muista tietojen raportointimuodoista, jotta tiettyjen verovelvollisten olisi helpompi toimittaa vaaditut tiedot.
- (18) Jotta rajatylittäviä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevien tietojen raportointi voitaisiin yhdenmukaistaa tarvittavalla tavalla, raportoitavien tietojen olisi oltava samat kaikissa jäsenvaltioissa ilman, että jäsenvaltiot voivat pyytää lisätietoja.

- (19) On tärkeää, että verohallinnot saavat käyttöönsä tarvittavat tiedot kaikista liiketoimista, joita raportointivelvoite koskee. Kyseisen tavoitteen saavuttamisen varmistamiseksi vaikuttaa järkevältä vaatia hankkijaa raportoimaan liiketoimesta. Tämä mahdollistaisi tietojen vertaamisen tavaroiden luovuttajan tai palvelun suorittajan toimittamiin tietoihin ja varmistaisi, että verohallinnoilla on tarvittavat tiedot tapauksissa, joissa tavaroiden luovuttaja tai palvelun suorittaja ei ole noudattanut raportointivelvoitetta. On kuitenkin mahdollista, että jäsenvaltioiden toteuttamat laskujen laatimista ja raportointia koskevat toimenpiteet antavat riittävät takeet siitä, että tavaroiden luovuttaja tai palvelun suorittaja toimittaa tiedot verohallinnolle aina, kun lasku laaditaan. Kyseisissä olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi voitava olla soveltamatta kyseistä sääntöä ja vapauttaa tavaroiden hankkija ja palvelujen vastaanottaja kyseisiä liiketoimia koskevien tietojen raportointivelvollisuudesta.

- (20) Useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön erilaisia raportointivaatimuksia alueellaan tapahtuville liiketoimille, mistä on aiheutunut merkittäviä hallinnollisia rasitteita eri jäsenvaltioissa toimiville verovelvollisille, koska näiden on mukautettava kirjanpitojärjestelmiään kyseisten vaatimusten noudattamiseksi. Jotta vältettäisiin tällaisista eroista seuraavat kustannukset, jäsenvaltioissa käyttöön otettujen järjestelmien, jotka koskevat verovelvollisten välisten vastikkeellisten luovutusten ja suoritusten raportointia jäsenvaltion alueella, olisi oltava rajatylittäviin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin sovellettavan järjestelmän ominaispiirteiden mukaisia. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tietojen toimittamisessa käytettävistä sähköisistä välineistä, ja kuten rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten tapauksessa, verovelvollisen olisi voitava toimittaa tiedot eurooppalaisen standardin mukaisesti, vaikka asianomainen jäsenvaltio voisikin säätää lisästandardeista tietojen toimittamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi sallittava se, että joko verovelvollinen toimittaa tiedot suoraan tai kolmas osapuoli toimittaa tiedot kyseisen verovelvollisen puolesta, ja jäsenvaltiot voisivat sallia julkisen portaalin käytön, jos sellainen on käytettävissä.

- (21) Jäsenvaltioita ei olisi velvoitettava panemaan täytäntöön reaaliaikaista liiketoimiperusteista digitaalista raportointia koskevaa vaatimusta, kun on kyse niiden alueella tapahtuvista vastikkeellisista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, paitsi jos sovelletaan rajatylittäviä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevia raportointivaatimuksia. Jos ne kuitenkin panevat tällaisen vaatimuksen täytäntöön tulevaisuudessa, niiden olisi näin tehdessään noudatettava sellaisia uusia sääntöjä, jotka koskevat digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan sekä omaan käyttöön tarkoitettuihin että verovelvollisten välisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin jäsenvaltion alueella, ja jotka ovat rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisia. Jäsenvaltioiden, joilla on jo käytössä kyseisiä liiketoimia koskeva raportointijärjestelmä, olisi mukautettava tällaisia järjestelmiä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion alueella tehtäviä sekä omaan käyttöön tarkoitettuja että verovelvollisten välisiä tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevat tiedot raportoidaan digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti.
- (22) Digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikuttavuuden arvioimiseksi komission olisi laadittava arviointikertomus, jossa tarkastellaan sähköisen laskutuksen ja sekä yhteisön sisäisten että kansallisten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikutusta arvonnisäveron kantamisen tehokkuuteen, arvonnisäverovajeen pienenemiseen sekä säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisesta verovelvollisille ja verohallinnoille aiheutuviin kustannuksiin, jotta voidaan todentaa, onko järjestelmä saavuttanut tavoitteensa vai tarvitseeko se lisämukautuksia.

- (23) Jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa muiden toimenpiteiden toteuttamista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi. Niiden ei kuitenkaan olisi voitava asettaa muita yleisiä liiketoimiperusteisia raportointivelvoitteita liiketoimille, jotka kuuluvat digitaalista raportointia koskevien vaatimusten piiriin, ellei sitä vaadita kansallisella tasolla arvonlisäveroilmoituksen laatimista ja antamista tai tarkastamista varten. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden olisi voitava tässä direktiivissä säädettyjen reaaliaikaisten raportointivelvoitteiden ohella säilyttää kansalliset raportointivälineensä, jotka perustuvat esimerkiksi vakionuotoiseen verotarkastustiedostojärjestelmään (Standard Audit File for Tax – SAF-T system), sekä raportointivelvoitteita, jotka eivät ole yleisiä, kuten rekisteröiviä kassakoneita koskevat raportointivelvoitteet. Jäsenvaltioiden mahdollisuutta pyytää verovelvollisilta tietoja tarkastusten yhteydessä ei myöskään olisi rajoitettava, koska tällaiset tiedot saadaan ainoastaan jäsenvaltion pyynnöstä eivätkä ne ole tulosta verovelvollisten aktiivisesta raportoinnista.
- (24) Arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyn tyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön, tarvittaessa direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan nojalla aiemmin myönnetyn luvan perusteella, kansallisen digitaalisen reaaliaikaisen liiketoimiperusteisen raportointivelvoitteen. Kyseiset jäsenvaltiot ja niiden alueelle sijoittautuneet verovelvolliset ovat hiljattain tehneet merkittäviä investointeja varmistukseksi kyseisten järjestelmien toiminnan ja kyseisten tavoitteiden saavuttamisen. Sen vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden olisi poikkeuksellisesti mukautettava järjestelmiään sen varmistamiseksi, että tiedot raportoidaan niiden alueella tapahtuvien omaan käyttöön tarkoitettujen ja verovelvollisten välisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti vasta vuoteen 2035 mennessä, ellei komission arviointikertomuksessa todeta rajatylittävän digitaalisen raportointijärjestelmän toiminnassa olevan puutteita. Tällaiset puutteet voisivat johtaa niiden kansallisen raportointijärjestelmän yhdenmukaistamisen määräajan pidentämiseen edelleen, jos tämä on tarpeen.

- (25) Alustatalous on tuonut esiin eräitä arvonlisäverosääntöjen soveltamiseen liittyviä ongelmia, jotka koskevat erityisesti palvelun tarjoajan verotusaseman määrittämistä sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) ja muiden yritysten tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
- (26) Alustatalous on johtanut perusteettomaan kilpailun vääristymiseen sellaisten verkkoalustojen kautta suoritettavien luovutusten ja suoritusten välillä, jotka jäävät arvonlisäverotuksen ulkopuolelle, ja perinteisessä taloudessa suoritettavien, arvonlisäveron alaisten luovutusten ja suoritusten välillä. Vääristymä on ollut selkeintä sähköisen kaupankäynnin kahdella suurimmalla alustatalouden alalla eli lyhytaikaisessa vuokramajoituksessa ja maanteitse tapahtuvassa henkilökuljetuksessa. On kuitenkin ilmeistä, että kyseinen ero voi olla selvempi joissakin jäsenvaltioissa kuin toisissa.
- (27) Jotta voidaan puuttua kilpailun vääristymiseen lyhytaikaisen vuokramajoituksen ja maanteitse tapahtuvan henkilökuljetuksen aloilla, olisi vahvistettava säännöt, joilla muutetaan alustojen roolia arvonlisäveron kantamisessa, jolloin niistä tulee ”oletettu suorittaja”. Oletetun suorittajan mallissa, joka on oikeudellinen käsite ilman, että sillä olisi vaikutusta arvonlisäverolainsäädännön ulkopuolisiin sääntöihin, alustoja olisi vaadittava perimään arvonlisävero, jos alkuperäiset suorittajat eivät peri sitä, koska ne ovat esimerkiksi muita kuin verovelvollisia tai verovelvollisia, jotka hyödyntävät pienyritysten erityisjärjestelmää.
- (28) Arvonlisäverotuksen neutraalisuuden säilyttämiseksi alustoja ei olisi pidettävä oletettuna suorittajana, eikä niiden sen vuoksi olisi perittävä arvonlisäveroa, kun alkuperäiset suorittajat antavat arvonlisäverotunnisteen ja ilmoittavat perivänsä arvonlisäveron, jonka oletettu suorittaja olisi muutoin velvollinen maksamaan.

- (29) Jos jäsenvaltiot kuitenkin katsovat, että niiden alueella ei ole tällaista kilpailun vääristymistä, on aiheellista antaa niille mahdollisuus jättää kyseisen säännön soveltamisalan ulkopuolelle verovelvolliset, jotka hyödyntävät niiden alueella pienyritysten erityisjärjestelmää ja jotka muutoin kuuluisivat järjestelmällisesti oletettua suorittajaa koskevan säännön soveltamisalaan. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa edellytykset, joiden nojalla kyseistä mahdollisuutta voidaan käyttää. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää kyseistä mahdollisuutta tavalla, joka ei aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitetta lyhytaikaisia vuokramajoituspalveluja tai maanteitse tapahtuvia henkilökuljetuspalveluja tarjoavalle henkilölle tai tällaisten palvelujen suorituksen mahdollistavalle verovelvolliselle. Tältä osin vaatimusta tiedoista, jotka ovat tarpeen sen määrittämiseksi, hyödyntääkö alkuperäinen suorittaja pienyritysten erityisjärjestelmää, ei olisi pidettävä suhteettomana. Jos jäsenvaltio kuitenkin hyödyntää tällaista mahdollisuutta, tämä ei vaikuta alustojen yleiseen velvollisuuteen noudattaa oletettua suorittajaa koskevaa sääntöä.
- (30) Jotta voidaan varmistaa erilaisten kansallisten arvonlisäverojärjestelmien välisen yhdenmukaisuuden vähimmäistaso lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen tarjoamisen kohtelussa, tällaista vuokrauspalvelua olisi pidettävä hotellialaa vastaavana toimintana, jos se on keskeytymätöntä ja sitä tarjotaan samalle henkilölle enintään 30 yön ajan. Jotta jäsenvaltiot voisivat mukautua alan erilaisiin kansallisiin erityispiirteisiin, niillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus asettaa lyhytaikaisille vuokramajoituspalveluille tiettyjä kriteerejä, ehtoja ja rajoituksia kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

- (31) Jäsenvaltioilla on erilaisia tulkintoja alustojen muille kuin verovelvollisille tarjoaman myynnin mahdollistavan palvelun suorituspaikasta. Sen vuoksi on tarpeen selventää kyseistä sääntöä ja varmistaa yhteiset kriteerit.
- (32) Sellaisten tilanteiden välttämiseksi, joissa alustat sisällytetään matkatoimistoja koskevaan erityisjärjestelmään sellaisten liiketoimien osalta, joissa niitä pidetään oletettuna suorittajana, olisi selvennettävä, että kyseiset liiketoimet eivät kuulu kyseisen erityisjärjestelmän soveltamisalaan. Samoin olisi varmistettava, että matkatoimistoja ei sisällytetä oletettua suorittajaa koskevan säännön piiriin.
- (33) Kun otetaan huomioon toisistaan poikkeavat käytännöt, joita jäsenvaltiot soveltavat verovelvollisten tunnistamiseen, on aiheellista säätää pidemmästä siirtymäajasta oletettua suorittajaa koskevan säännön soveltamisen aloittamiselle, jotta voidaan varmistaa sujuva siirtyminen uuteen sääntöön.
- (34) Tämä direktiivi ei vaikuta muissa unionin säädöksissä vahvistettuihin sääntöihin, etenään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2022/2065⁶, jolla säännellään verkkoalustojen palvelujen tarjoamisen muita näkökohtia, kuten verkkoalustojen tarjoajiin sovellettavia velvoitteita, joiden perusteella kuluttajat voivat tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

- (35) Neuvoston direktiiveillä (EU) 2017/2455⁷ ja (EU) 2019/1995⁸ muutettiin direktiiviä 2006/112/EY rajatyöllä sähköisen kuluttajakaupan verotusta unionissa koskevien arvonlisäverosääntöjen osalta. Kyseisillä muutodirektiiveillä vähennettiin kilpailun vääristymiä, parannettiin hallinnollista yhteistyötä ja otettiin käyttöön eräitä yksinkertaistuksia. Vaikka kyseisillä direktiiveillä tehdyt muutokset, joita on sovellettu 1 päivästä heinäkuuta 2021, ovat olleet suurelta osin onnistuneita, tietyt parannukset ovat tarpeen.
- (36) Tiettyjä voimassa olevia sääntöjä olisi selkeytettävä. Näitä ovat muun muassa direktiivin 2006/112/EY 59 c artiklassa säädetyn 10 000 euron kalenterivuosi-kohtaisen raja-arvon laskentaa koskeva sääntö, jonka alittuessa unioniin ja vain yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneen palvelun suorittajan tarjoamien televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen suorituksista sekä yhteisön sisäisestä tavaroiden etämyynnistä voidaan edelleen kantaa arvonlisäveroa siinä jäsenvaltiossa, johon kyseisiä palveluja suorittava verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa kyseiset tavarat sijaitsevat lähetyksen tai kuljetuksen alkaessa. Direktiivin 2006/112/EY 59 c artiklaa olisi muutettava sen varmistamiseksi, että 10 000 euron raja-arvoa laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan sellaisten tavaroiden yhteisön sisäinen etämyynti, jotka luovutetaan verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiosta, mutta ei toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta varastosta tapahtuvaa etämyyntiä. Muut vähäiset muutokset ovat tarpeen tiettyjen käytännön näkökohtien, kuten verkkosivuston osoitteen ilmoittamisen, selventämiseksi.

⁷ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksista ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj>).

⁸ Neuvoston direktiivi (EU) 2019/1995, annettu 21 päivänä marraskuuta 2019, direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta (EUVL L 310, 2.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1995/oj>).

(37) Direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava myös sen selventämiseksi, että kaikki unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden verovelvollisten unionissa suorittamat kuluttajakäytön palvelujen suoritukset kuuluvat unioniin sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskevan erityisjärjestelmän eli muun kuin unionin arvonlisäveron erityisjärjestelmän (OSS), jäljempänä 'muu kuin unionin OSS-järjestelmä', soveltamisalaan, eivätkä ainoastaan unioniin sijoittautuneille hankkijoille suoritettaviin palveluihin. Neuvoston direktiivillä (EU) 2022/542⁹ käyttöön otettujen uusien arvonlisäverokantoja koskevien sääntöjen vuoksi ja jotta voidaan ottaa huomioon direktiivin 2006/112/EY 151 artiklan mukaiset vapautukset, jotka koskevat tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia muun muassa diplomaattisten ja konsulisuhteiden puitteissa sekä eräille muille kansainvälisille elimille, on lisäksi tarpeen laajentaa direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun mukaisia OSS-järjestelmiä varmistamalla, että vähennyskelpoiset luovutukset ja suoritukset, joihin sovelletaan nollaverokantaa ja jotka on vapautettu arvonlisäverosta, sisältyvät kyseisten järjestelmien soveltamisalaan. Lisäksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava sen selventämiseksi, mihin mennessä erityisjärjestelmiä käyttävä verovelvollinen voi tehdä muutoksia asiaa koskeviin arvonlisäveroilmoituksiin kaikissa kolmessa nykyisessä yksinkertaistamisjärjestelmässä: muussa kuin unionin OSS-järjestelmässä, unionin OSS-järjestelmässä ja tuontia koskevassa arvonlisäveron erityisjärjestelmässä, jäljempänä 'IOSS-järjestelmä'. Tämän täsmennyksen ansiosta järjestelmiin rekisteröityneiden verovelvollisten olisi voitava tehdä muutoksia asiaa koskeviin arvonlisäveroilmoituksiin kyseisten ilmoitusten jättämisen määräaikaan saakka. Lisäksi olisi selvennettävä, että aiempien arvonlisäveroilmoitusten muutokset sallitaan ainoastaan myöhempien verokausien arvonlisäveroilmoituksissa. Lisäksi olisi määritettävä selkeästi verotettavan tapahtuman ajoitus unionin OSS-järjestelmän ja muun kuin unionin OSS-järjestelmän mukaisten luovutusten ja suoritusten osalta, jotta vältetään eroavaisuudet sääntöjen soveltamisessa jäsenvaltioiden välillä.

⁹ Neuvoston direktiivi (EU) 2022/542, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2022, direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285 muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta (EUVL L 107, 6.4.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/542/oj>).

- (38) Arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröityminen vaaditaan yleensä kaikissa jäsenvaltioissa, joissa suoritetaan verollisia liiketoimia. Direktiivillä (EU) 2017/2455 kuitenkin lisättiin direktiiviin 2006/112/EY eräitä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta. Jotta moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta voitaisiin vähentää entisestään, on yksilöity eräitä laajentamistoimenpiteitä, joiden tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa. Sen vuoksi olisi vahvistettava sääntöjä, jotka mahdollistavat kyseiset laajentamistoimenpiteet.
- (39) Direktiivillä (EU) 2017/2455 muun muassa laajennettiin OSS-järjestelmän soveltamisalaa siten, että se kattaa kaikki rajatylittävät palvelujen suoritukset muille kuin verovelvollisille unionissa ja kaiken yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin. Sähköiset rajapinnat, kuten markkinapaikat ja alustat, joista tulee tiettyjen tavaroiden oletettuja luovuttajia unionissa, voivat poikkeuksellisesti myös ilmoittaa tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia unionin OSS-järjestelmässä. Jotta voidaan tukea tavoitetta yhteisestä arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinnistä unionissa, unionin OSS-järjestelmän soveltamisalaa olisi laajennettava edelleen kattamaan muut tavaroiden luovutukset, mukaan lukien sellaiset kotimaiset tavaroiden luovutukset kuluttajakaupassa, joita suorittavat kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomat verovelvolliset, jotta voidaan varmistaa, että yritysten ei tarvitse rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa tällaisia tavaroiden luovutuksia kuluttajille tapahtuu.

- (40) Arvonlisäveron perii ja tilittää tavallisesti tavaroiden luovuttaja tai palvelujen suorittaja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä olosuhteissa säätää, että käännetyn verovelvollisuuden järjestelmässä maksettavan arvonlisäveron tilittää tavaroiden tai palvelun vastaanottaja eikä luovuttaja tai suorittaja. Jotta voidaan edelleen edistää tavoitetta, joka koskee yhteistä arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintiä unionissa, olisi vahvistettava sääntöjä, jotka koskevat käännetyn verovelvollisuuden pakollista soveltamista tilanteissa, joissa luovuttajat tai suorittajat eivät ole sijoittautuneet siihen jäsenvaltioon eivätkä rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava. Luovuttajien tai suorittajien, jotka toteuttavat tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia henkilölle, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa luovutus tai suoritus on verollinen, olisi sovellettava käännettyä verovelvollisuutta. Valvontaa varten tällaiset luovutukset ja suoritukset olisi ilmoitettava yhteenvetoilmoituksessa. Pakollisen käytön lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa käännettyä verovelvollisuutta myös sellaisten sijoittautumattomien elinkeinonharjoittajien luovutuksiin tai suorituksiin, jotka toimittavat tavaroita tai suorittavat palveluja hankkijalle, riippumatta hankkijan asemasta. Direktiivin 2006/112/EY XII osaston 4 luvussa säädetyn voittomarginaalijärjestelmän alaisten luovutusten ei kuitenkaan olisi kuuluttava käännetyn verovelvollisuuden piiriin.

- (41) Direktiivillä (EU) 2017/2455 lisättiin direktiiviin 2006/112/EY erityinen yksinkertaistus eli IOSS-järjestelmä, jonka tarkoituksena oli vähentää tiettyjen arvoiltaan vähäisten tavaroiden tuontiin liittyvää arvonlisäverosäännösten noudattamisesta kuluttajille aiheutuvaa rasitetta unionissa. Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2006/112/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa turvata paremmin IOSS-järjestelmän arvonlisäverotunnisteiden asianmukainen käyttö ja tarkastusprosessi kyseisessä direktiivissä säädetyn vapautuksen soveltamiseksi. Kyseisen toimivallan siirron nojalla komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanosäädös, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tiettyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi. Tällaisiin erityistoimenpiteisiin kuuluu yksilöivän lähetystunnuksen liittäminen IOSS-järjestelmän arvonlisäverotunnisteeseen. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011¹⁰ noudattaen.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (42) Luovuttajan tai suorittajan rekisteröityminen arvonlisäverovelvolliseksi vaaditaan, jos luovuttajaa tai suorittajaa ei ole rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava. Erityisesti verovelvollisen omien tavaroiden siirtäminen toiseen jäsenvaltioon muun muassa hänen sähköiseen kaupankäyntiin liittyvää toimintaansa varten edellyttää rekisteröintiä jäsenvaltioissa, joista omat tavarat siirretään ja joihin ne siirretään. Kun tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa, olisi edelleen vähennettävä tapauksia, joissa vaaditaan moninkertaisia arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintejä, säätämällä OSS-järjestelmien puitteisiin sisällytettävästä uudesta järjestelmästä. Tällaisen uuden järjestelmän tarkoituksena olisi erityisesti oltava tiettyihin omien tavaroiden siirtoihin liittyvien arvonlisäverosäännösten noudattamista koskevien velvoitteiden yksinkertaistaminen. Lisäksi jos verovelvollinen toteuttaa omien tavaroiden siirtoa toisen verovelvollisen puolesta ja jos siirtoa ei tehdä viimeksi mainitun nimenomaisesta pyynnöstä, ensin mainitun verovelvollisen olisi ilmoitettava tietyt siirtoa koskevat tiedot kyseisten tavaroiden omistajalle.

- (43) Direktiivissä 2006/112/EY säädetään call off -varastojärjestelyjen mukaisesti siirrettyjen tavaroiden yksinkertaistetusta arvonlisäverokohtelusta, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Koska omien tavaroiden siirtoja koskeva OSS-yksinkertaistamisjärjestelmä on kattava ja siihen sisältyvät sellaisten tavaroiden rajatylittävät siirrot, jotka kuuluvat tällä hetkellä direktiivin 2006/112/EY 17 a artiklan mukaisten call off -varastojärjestelyjen piiriin, on tarpeen poistaa kyseiset järjestelyt asteittain sisällyttämällä kyseiseen direktiiviin call off -varastoja koskevien säännösten kokonaan poistamista edeltävä päättymispäivä. Sen vuoksi on aiheellista asettaa päättymispäiväksi 30 päivä kesäkuuta 2028, jonka jälkeen uusia call off -varastojärjestelyjä ei ole enää mahdollista toteuttaa. Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028 alkaviin call off -varastojärjestelyihin olisi edelleen sovellettava asiaa koskevia ehtoja, mukaan lukien 12 kuukauden määräaika kyseisten tavaroiden omistusoikeuden siirtämiseksi aiotulle ostajalle. Samaan aikaan uuden päättymispäivän lisäämisen kanssa olisi säädettävä, että kyseisten järjestelyjen soveltaminen päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2029, koska niitä ei enää tarvita kyseisen päivämäärän jälkeen.
- (44) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

¹¹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäverojärjestelmän saattaminen digiaikaan, vaan se voidaan paremmin saavuttaa unionin tasolla, koska on tarpeen yhdenmukaistaa digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia ja edistää niiden käyttöä, parantaa alustojen arvonlisäverokohtelua ja vähentää tapauksia, joissa yritysten on rekisteröidyttävä muissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (46) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan tämän direktiivin voimaantulosta alkaen

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) lisätään 143 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdan ca alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi muun muassa yhdistämällä yksilöivä lähetystunnus tämän direktiivin 369 q artiklassa tarkoitettuun vastaavaan yksilölliseen arvonlisäverotunnisteeseen. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011* 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 904/2010** 58 artiklalla perustettu hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

** Neuvoston asetukset (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).”;

2) lisätään 218 artiklaan kohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet verovelvolliset laativat sähköiset laskut tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista niiden alueella, lukuun ottamatta 262 artiklassa tarkoitettuja luovutuksia ja suorituksia.”;

3) lisätään 232 artiklaan kohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka käyttävät 218 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voivat säätää, että niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten laatimien sähköisten laskujen käyttö ei edellytä niiden alueelle sijoittautuneen vastaanottajan suostumusta.”.

2 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2027

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) korvataan 14 a artikla seuraavasti:

”14 a artikla

1. Kun verovelvollinen mahdollistaa kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen ja todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvien tavaroiden etämyynnin sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

2. Kun verovelvollinen mahdollistaa yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset verovelvolliselle henkilölle tai muulle kuin verovelvolliselle oikeushenkilölle, jonka tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka mille tahansa muulle kuin verovelvolliselle henkilölle sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen, joka mahdollistaa luovutukset, on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioilta saatujen tietojen perusteella viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2027 arviointikertomuksen ensimmäisessä alakohdassa säädetyn oletettua luovuttajaa koskevan säännön toiminnasta ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen sen voimassaolon jatkamisesta.”;

2) muutetaan 17 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028 tavarat toiseen jäsenvaltioon, jossa ne on tarkoitus saapumisen jälkeen myöhemmässä vaiheessa luovuttaa toiselle verovelvolliselle, jolla on oikeus ottaa nämä tavarat omistukseensa molempien verovelvollisten välisen voimassa olevan sopimuksen mukaisesti;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Tämän artiklan soveltaminen päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2029.”;

3) korvataan V osaston 3 a luvun otsikko seuraavasti:

”3 a LUKU

Raja-arvo, jota sovelletaan 33 artiklan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia tiettyjä tavaroita luovuttaviin ja 58 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tiettyjä palveluja suorittaviin verovelvollisiin”;

4) muutetaan 59 c artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) palvelut suoritetaan sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, jonka sijoittautumispaikka, kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kuin a alakohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa, tai tavarat lähetetään tai kuljetetaan a alakohdassa tarkoitettusta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon; ja”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on annettava kyseisen kohdan edellytykset täyttävälle tavaroita luovuttaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille oikeus valita, että luovutus- tai suorituspaikka määritetään 33 artiklan a alakohdan ja 58 artiklan mukaisesti; valinta kattaa vähintään kaksi kalenterivuotta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen mahdollisuuden katsotaan olleen sellaisten verovelvollisten käytössä, jotka on rekisteröity XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyyn erityisjärjestelmään.”;

5) korvataan 66 artikla seuraavasti:

”66 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 63, 64 ja 65 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että arvonlisäverosaatava syntyy tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisryhmien osalta seuraavasti:
 - a) viimeistään laskun laatimishetkellä;
 - b) viimeistään maksun vastaanottamishetkellä;
 - c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä, määrätyn ajan kuluessa, mutta viimeistään jäsenvaltioiden 222 artiklan toisen kohdan nojalla laskujen laatimiselle asettaman määräajan päättyessä tai, jos jäsenvaltio ei ole asettanut tällaista määräaika, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta seuraaviin luovutuksiin ja suorituksiin:
 - a) XII osaston 6 luvun 2 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvat palvelujen suoritukset, jos kyseiset suoritukset toteuttaa verovelvollinen, jolla on lupa käyttää kyseistä erityisjärjestelmää 359 artiklan mukaisesti;
 - b) XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvat luovutukset tai suoritukset, jos kyseiset luovutukset tai suoritukset toteuttaa verovelvollinen, jolla on lupa käyttää kyseistä erityisjärjestelmää 369 b artiklan mukaisesti;

- c) palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron;
- d) 67 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutukset tai siirrot.”;

6) korvataan 167 a artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säätää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, vähennysoikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero kyseiselle verovelvolliselle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.”;

7) korvataan 226 artiklan 7a alakohta seuraavasti:

”7 a) jos arvonlisäverosaatava syntyy 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisella maksun vastaanottamishetkellä ja vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy, maininta ”kassaperusteinen kirjanpito”;

8) kumotaan 237 artikla;

9) korvataan 359 artikla seuraavasti:

”359 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä erityisjärjestelmää on sovellettava kaikkiin yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin.”;

10) korvataan 361 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sähköpostiosoite, mukaan lukien verkkosivustot, jos ne ovat saatavilla;”;

11) korvataan 368 artikla seuraavasti:

”368 artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen osalta vähentää kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen suorittamista varten käytettyihin tavaroihin tai palveluihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.”;

- 12) lisätään artikla seuraavasti:

”369 aa artikla

Kaasun luovutus yhteisön alueella sijaitsevan maakaasuverkon kautta tai tällaiseen verkkoon yhdistetyn verkon kautta, sähkön luovutus sekä lämpö- tai jäähdytysenergian luovutus lämpö- ja jäähdytysverkkojen kautta 39 artiklassa säädetyin edellytyksin, jos kyseiset luovutukset tehdään verovelvolliselle tai muulle kuin verovelvolliselle, jonka tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, sellaisen verovelvollisen toimesta, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tavarat ovat arvonlisäveron alaisia, katsotaan 369 b artiklaa sovellettaessa yhteisön sisäiseksi tavaroiden etämyynniksi 30 päivään kesäkuuta 2028 saakka.”;

- 13) korvataan 369 j artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa vähentää tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvää kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusta varten käytettyihin tavaroihin tai palveluihin.”;

14) lisätään 369 m artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta verovelvollisiin, joihin sovelletaan XII osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää.”;

15) muutetaan 369 p artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot, jos ne ovat saatavilla;”;

b) korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot, jos ne ovat saatavilla;”;

16) korvataan 369 w artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa vähentää tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvää kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusta varten käytettyihin tavaroihin tai palveluihin.”.

3 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2028

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) lisätään artikla seuraavasti:

”28 a artikla

1. Sen estämättä, mitä 28 artiklassa säädetään, verovelvollisen, joka mahdollistaa lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen, eli majoituksen keskeytyksettömän vuokrauksen samalle henkilölle enintään 30 yöksi, tai maanteitse tapahtuvien henkilökuljetuspalvelujen suorittamisen unionissa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, katsotaan itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseiset palvelut, paitsi jos kyseisten palvelujen tarjoaja on
 - a) antanut suorituksen mahdollistavalle verovelvolliselle siinä jäsenvaltiossa annetun arvonlisäverotunnisteen, jossa suoritus tapahtuu, tai verovelvolliselle 362 tai 369 d artiklan mukaisesti annetun verotunnisteen; ja
 - b) ilmoittanut suorituksen mahdollistavalle verovelvolliselle, että hän perii kyseisestä suorituksesta mahdollisesti maksettavan arvonlisäveron.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa unionissa suoritetuilla maanteitse tapahtuvilla henkilökuljetuspalveluilla tarkoitetaan kahden unionissa sijaitsevan paikan välillä suoritettavaa osuutta palvelusta.
3. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta XII osaston 3 luvussa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisesti tehtyihin suorituksiin.
4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitetun suorituksen mahdollistava verovelvollinen vahvistaa kyseisen kohdan a alakohdassa tarkoitetun arvonlisäverotunnisteen käyttäen kansallisen lainsäädännön mukaisesti vahvistettuja asianmukaisia keinoja.
5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää kyseisen kohdan soveltamisalan ulkopuolelle XII osaston 1 luvun 2 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisesti niiden alueella suoritettua lyhytaikaiset vuokramajoituspalvelut tai maanteitse tapahtuvat henkilökuljetuspalvelut tai molemmat.
6. Jos jäsenvaltio on käyttänyt 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on ilmoitettava asiasta arvonlisäverokomitealle. Komissio julkaisee kattavan luettelon jäsenvaltioista, jotka ovat käyttäneet kyseistä mahdollisuutta.
7. Komissio toimittaa neuvostolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2033 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän artiklan toimintaa ja myynnin mahdollistavia palveluja koskevien arvonlisäverosääntöjen soveltamista, mukaan lukien vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan ja arvonlisäveron kantamisen tehokkuuteen. Komissio tekee tarvittaessa asianmukaisen lainsäädäntöehdotuksen.”;

2) lisätään artikla seuraavasti:

”46 a artikla

Muulle kuin verovelvolliselle henkilölle sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta suoritetun myynnin mahdollistavan palvelun suorituspaikka on paikka, jossa pääliiketoimi suoritetaan tämän direktiivin mukaisesti.”;

3) muutetaan 135 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, majoituksen keskeyttämättömän vuokrauksen samalle henkilölle enintään 30 yöksi katsotaan olevan rinnastettavissa hotellialan toimintaan, jollei jäsenvaltioiden vahvistamista perusteista, edellytyksistä ja rajoituksista muuta johdu.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on ennen 1 päivää heinäkuuta 2028 toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina ne kansallisen lainsäädännön keskeiset säännökset, joissa ne vahvistavat 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut perusteet, edellytykset ja rajoitukset.

Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 jäsenvaltioiden tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla toimittamien tietojen perusteella kattavan luettelon, jossa esitetään jäsenvaltioiden 2 kohdan toisessa alakohdassa vahvistamat perusteet, edellytykset ja rajoitukset.”;

4) lisätään artikla seuraavasti:

”136 b artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja suorittaneen palveluja 28 a artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta näiden palvelujen suoritus kyseiselle verovelvolliselle.”;

5) muutetaan 138 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ei sovelleta XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisesti ilmoitettuihin siirtoihin.”;

b) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tavaroiden luovutukset, jotka muodostuvat siirroista toiseen jäsenvaltioon ja joihin sovellettaisiin 1 kohdassa sekä tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä vapautuksia, jos luovutukset suoritettaisiin toisen verovelvollisen puolesta.”;

6) lisätään artikla seuraavasti:

”172 a artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja suorittaneen palveluja 28 a artiklan mukaisesti, nämä suoritukset eivät vaikuta kyseisen verovelvollisen arvonlisäveron vähennysoikeuteen riippumatta siitä, onko arvonlisävero kyseisten suoritusten osalta vähennyskelpoinen.”;

7) korvataan 194 artikla seuraavasti:

”194 artikla

1. Jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon ja jota ei ole rekisteröity 214 artiklassa tarkoitetun yksilöllisen arvonlisäverotunnisteen avulla arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava, arvonlisäverovelvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja, jos tämä on jo rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi kyseisessä jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 195 ja 196 artiklan soveltamista.

Lisäksi jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että veronmaksuvelvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta 311 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määritellyn verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaan tavaroiden luovutukseen, jos tavarat ovat arvonlisäveron alaisia XII osaston 4 luvun 2 jaksossa säädettyjen erityisjärjestelmien mukaisesti.”;

8) korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 194 ja 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.”;

9) korvataan 226 artiklan 4 alakohta seuraavasti:

”4) 214 artiklassa tarkoitettu hankkijan arvonlisäverotunniste, jolla tämä on ottanut vastaan tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen, josta kyseinen hankkija on veronmaksuvelvollinen, taikka 138 artiklassa tarkoitettun tavaroiden luovutuksen paitsi, jos käytetään XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää;”;

10) muutetaan 242 a artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jos verovelvollinen mahdollistaa lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen tai maanteitse tapahtuvien henkilökuljetuspalvelujen tarjoamisen unionissa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, eikä tämän verovelvollisen katsota itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseisiä palveluja 28 a artiklan mukaisesti, palvelujen suorittamisen mahdollistavan verovelvollisen on pidettävä kirjaa kyseisistä suorituksista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta niiden jäsenvaltioiden veroviranomaiset, joissa kyseiset suoritukset ovat verollisia, voivat tarkistaa, että arvonlisävero on tilitetty oikein.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti asianomaisen jäsenvaltion saataville.

Jäsenvaltiot voivat edelleen pyytää, että 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu kirjanpito toimitetaan säännöllisesti ja järjestelmällisesti, kunnes siihen on mahdollista päästä automaattisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden lopusta, jona liiketoimi suoritettiin.”;

11) lisätään artikla seuraavasti:

”242 b artikla

Jos verovelvollinen siirtää tavaroita toiseen jäsenvaltioon 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti toisen verovelvollisen puolesta, ensin mainitun verovelvollisen on ilmoitettava jälkimmäiselle verovelvolliselle viimeistään tavaroiden kuljetuksen tai lähettämisen yhteydessä, että hänen tavaransa siirretään tai aiotaan siirtää, jos siirtoa ei tehdä jälkimmäisen verovelvollisen nimenomaisesta pyynnöstä.”;

12) korvataan 262 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava yhteenvetoilmoitus seuraavista seikoista:

- a) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista hankkijoista, joille kyseinen arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdassa ja 138 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyin edellytyksin, paitsi jos käytetään XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää;
- b) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista henkilöistä, joille kyseinen arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen on luovuttanut tavaroita, jotka kyseinen verovelvollinen on vastaanottanut 42 artiklassa tarkoitetulla tavalla tavaroiden yhteisöhankintana;

- c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille kyseinen arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen on luovuttanut muita tavaroita tai suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista hankkija on verovelvollinen 194 artiklan nojalla sikäli kuin hankkija on saanut arvonlisäverotunnisteen tai 196 artiklan nojalla.”;

13) korvataan 288 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) 136 a, 136 b, 146–149 ja 151, 152 tai 153 artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvosta;”;

14) lisätään 306 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityisjärjestelmää ei sovelleta 28 a artiklan nojalla tehtyihin suorituksiin.”;

15) korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”6 LUKU

Muille kuin verovelvollisille palveluja suorittavien, tavaroiden etämyyntiä harjoittavien tai tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia tai omien tavaroiden siirtoja suorittavien verovelvollisten erityisjärjestelmät”;

16) korvataan 365 artikla seuraavasti:

”365 artikla

Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta niiden tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana, sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös tarvittaessa mainittava arvonlisäveroilmoituksessa.

Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 364 artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmoitus oli määrä antaa 364 artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmoitus oli annettava kyseisen artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.”;

17) korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”3 JAKSO

YHTEISÖN SISÄISTÄ TAVAROIDEN ETÄMYYNTIÄ, TIETTYJÄ VEROVELVOLLISEN SUORITTAMIA JÄSENVALTION SISÄISIÄ TAVAROIDEN LUOVUTUKSIA JA MUUALLE YHTEISÖÖN KUIN KULUTUSJÄSENVALTIOON SIOITTAUTUNEIDEN VEROVELVOLLISTEN SUORITTAMIA TIETTYJÄ PALVELUJA KOSKEVA ERITYISJÄRJESTELMÄ”;

18) muutetaan 369 a artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 alakohta seuraavasti:

i) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos tavarat luovutetaan ilman tavaroiden lähettämistä tai kuljettamista tai jos luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa tai 37 tai 39 artiklan mukaisesti, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa luovutus tapahtuu. Jos tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai jos luovutus tapahtuu useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä seuraavien kahden kalenterivuoden ajan;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä tämän alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, tässä erityisjärjestelmässä tunnistamisjäsenvaltion on oltava sama kuin XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädettyssä erityisjärjestelmässä, jos verovelvollinen on rekisteröity kyseiseen erityisjärjestelmään.”;

b) muutetaan 3 alakohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kun kyseessä on tavaroiden luovutus jäsenvaltiossa ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, kyseistä jäsenvaltiota.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) kun kyseessä on 36, 37 ja 39 artiklan mukainen tavaroiden luovutus ja jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jäsenvaltiota, jossa luovutuksen katsotaan tapahtuvan.”;

19) korvataan 369 b artikla seuraavasti:

”369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava seuraavien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää, lukuun ottamatta niitä, jotka toteuttavat yksinomaan verosta vapautettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, jotka eivät oikeuta veron vähennykseen:

- a) yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen;
- b) tavaroiden luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistava verovelvollinen ilman tavaroiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa;
- c) kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, joka suorittaa palveluja muulle kuin verovelvolliselle henkilölle;
- d) verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tavarat ovat arvonlisäveron alaisia, ja joka luovuttaa tavarat 36, 37 ja 39 artiklan mukaisesti verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- e) verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tavarat ovat arvonlisäveron alaisia, ja joka luovuttaa tavarat ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista, tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonlisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;

- f) verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, johon tavarat on siirretty XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän nojalla, jos kyseiset tavarat ovat arvonlisäveron alaisia 16, 18 tai 26 artiklan mukaisesti tai jos on tehtävä vähennyksen oikaiseminen X osaston 5 luvun mukaisesti.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin asianomaisen verovelvollisen suorittamiin edellytykset täyttäviin luovutuksiin yhteisössä.”;

- 20) korvataan 369 g artikla seuraavasti:

”369 g artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion osalta arvonlisäveroton kokonaisarvo ja tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta sekä maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta, joiden tapauksessa verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana:
 - a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
 - b) palvelujen suoritukset;
 - c) 36, 37 ja 39 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;

- d) tavaroiden luovutukset, myös verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistamat luovutukset, ilman tavaroiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- e) 16, 18 ja 26 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisen omien tavaroiden siirron jälkeen.

Arvonlisäveroilmoitukseen on merkittävä myös edellisiä verokausia koskevat muutokset 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn mukaisesti.

- 2. Jos tavarat luovutetaan ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai jos ne lähetetään tai kuljetetaan muissa jäsenvaltioissa kuin tunnistamisjäsenvaltiossa tai muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa tällaisia tavaroita luovutetaan ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai jossa tai josta tällaisia tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, myös mainittava seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten arvonlisäveroton kokonaisarvo ja tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä:
 - a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;

- b) tavaroiden luovutukset, myös verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistamat luovutukset, ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- c) 36, 37 ja 39 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- d) 16, 18 ja 26 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisen omien tavaroiden siirron jälkeen.

Tässä kohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, jossa tällaisia tavaroita luovutetaan ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai jossa tai josta tällaisia tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitetut tiedot kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuina.

3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suorittavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna myös tällaisten suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo ja tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin jäsenvaltion osalta, jossa kyseisellä verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.
4. Jos XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisesti siirrettyjen tavaroiden osalta on tehtävä vähennyksen oikaiseminen, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava oikaisemisen perusteena olleet merkitykselliset tekijät ja maksettava arvonlisävero sekä tuotantotavaroiden osalta siirron jälkeen alkavan oikaisukauden alkamispäivä.
5. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 369 f artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmoitus oli määrä antaa 369 f artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmoitus oli annettava kyseisen artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.

6. Tätä artiklaa sovellettaessa arvonlisäveroilmoituksessa ei saa mainita verosta vapautettuja tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, jotka eivät oikeuta vähennykseen.”;

21) muutetaan 369 p artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”e) asema verovelvollisena, jonka katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”f) asema verovelvollisena, jonka katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

22) korvataan 369 t artikla seuraavasti:

”369 t artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 q artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisäveroa on maksettava, osalta sellaisen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin, josta on verokauden aikana syntynyt arvonlisäverosaatava, arvonlisäveroton kokonaisarvo sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös tarvittaessa mainittava arvonlisäveroilmoituksessa.

2. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 369 s artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmoitus oli määrä antaa 369 s artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmoitus oli annettava kyseisen artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.”;

- 23) lisätään XII osaston 6 lukuun jakso seuraavasti:

”5 JAKSO

OMIEN TAVAROIDEN SIIRTOJA KOSKEVA ERITYISJÄRJESTELMÄ

369 xa artikla

1. Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:
 - a) ’omien tavaroiden siirrolla’ tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jolloin siihen ei sisälly sellaisten tavaroiden siirtoja, joiden osalta ei ole täyttä vähennysoikeutta kyseisessä jäsenvaltiossa;

- b) 'tunnistamisjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka.
2. Jos 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta hänellä on useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa sijaitsevassa kiinteässä toimipaikassa verovelvollinen aikoo käyttää tätä erityisjärjestelmää. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä seuraavien kahden kalenterivuoden ajan.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä seuraavien kahden kalenterivuoden ajan.

3. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa säädetään, tässä erityisjärjestelmässä tunnistamisjäsenvaltion on oltava sama kuin XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyssä erityisjärjestelmässä, jos verovelvollinen on rekisteröity kyseiseen erityisjärjestelmään.

369 xb artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava omia tavaroitaan siirtävien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää.

Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin tähän erityisjärjestelmään rekisteröidyn verovelvollisen toteuttamiin omien tavaroiden siirtoihin.

369 xc artikla

Verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa ja lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa tai muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Verovelvollisen on toimitettava kyseiset tiedot sähköisesti.

369 xd artikla

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa. Tätä varten tunnistamisjäsenvaltio käyttää yksilöllistä arvonlisäverotunnistetta, joka on jo annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten kyseisen verovelvollisen velvoitteiden täyttämiseksi.

369 xe artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on suljettava verovelvollinen tämän erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa seuraavissa tapauksissa:

- a) jos kyseinen verovelvollinen ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei hän enää toteuta tähän erityisjärjestelmään kuuluvia omien tavaroiden siirtoja;
- b) jos muuten ilmenee, että kyseisen verovelvollisen tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluva verollinen toiminta on päättynyt;
- c) jos kyseinen verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän käytön edellytyksiä;
- d) jos kyseinen verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

369 xf artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköinen arvonlisäveroilmoitus kultakin kuukaudelta riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden siirtoja toteutettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota arvonlisäveroilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

369 xg artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 xd artiklassa tarkoitettu yksilöllinen arvonlisäverotunniste ja kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, johon tavarat lähetetään tai siirretään, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien sellaisten siirtojen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana.

Arvonlisäveroilmoitukseen on merkittävä myös muutokset 3 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tällaisia tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien siirtojen arvonlisäveroton kokonaisarvo.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on. Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitettut tiedot niiden jäsenvaltioiden mukaan jaoteltuina, joihin tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

3. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia ennen päivämäärää, jona kyseinen arvonlisäveroilmoitus on annettava 369 xf artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä kyseiseen arvonlisäveroilmoitukseen.

Jos jonkin edellisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen päivän jälkeen, jona arvonlisäveroilmointus oli määrä antaa 369 xf artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on sisällytettävä jonkin seuraavan verokauden arvonlisäveroilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen arvonlisäveroilmointus oli annettava kyseisen artiklan mukaisesti. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen jäsenvaltio, johon ja josta tavarat lähetetään tai kuljetetaan, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutosta vaaditaan.

369 xh artikla

1. Arvonlisäveroilmointus on laadittava euromääräisenä.

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmointus tehdään niiden kansallisessa valuutassa.

Jos luovutuksissa on käytetty muita valuuttoja, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on arvonlisäveroilmointusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisenä päivänä sovellettavaa valuuttakurssia.

2. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia valuuttakursseja tai jos kurseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän kurseja.

369 xi artikla

Tätä erityisjärjestelmää sovellettaessa tavaroiden yhteisöhankinnat vapautetaan verosta siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

Sen estämättä, mitä 214 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisöhankinnoista ei aiheudu 214 artiklan 1 kohdan mukaista rekisteröintivelvollisuutta.

Edellä olevaa 16, 18, 26, 185–189 ja 192 artiklaa sovellettaessa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu vapautus katsotaan täyden vähennysoikeuden käyttämiseksi arvonlisäverosta, joka olisi maksettava, jos kyseistä vapautusta ei sovellettaisi.

369 xj artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa osalta ilmoittaa tämän erityisjärjestelmän arvonlisäveroilmoituksessa 168 artiklan mukaisesti vähennyskelpoista arvonlisäveroa niissä jäsenvaltioissa, joihin tai joista tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluvien omien tavaroiden siirtoja varten käytettyihin tavaroihin tai palveluihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero hänelle kyseisessä jäsenvaltiossa luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen osalta 250 artiklan mukaisesti annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

369 xk artikla

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista omien tavaroiden siirroista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta jäsenvaltion, josta tai johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyydettyä saatettava jäsenvaltion, josta tai johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, ja tunnistamisjäsenvaltion saataville sähköisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden 31 päivästä joulukuuta, jona omien tavaroiden siirto toteutettiin.”.

4 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2029

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) kumotaan 243 artiklan 3 kohta;
- 2) kumotaan 262 artiklan 2 kohta.

5 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2030

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) korvataan 42 artiklan b alakohta seuraavasti:
 - ”b) hankkija on noudattanut 262 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä velvoitteita, jotka liittyvät tavaroiden luovutuksiin, joista hankkija on veronmaksuvelvollinen 197 artiklan mukaisesti.”;

2) korvataan 138 artiklan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta, jos tavaran luovuttaja ei ole täyttänyt 262 ja 263 artiklassa säädettyä velvoitetta antaa tiedot yhteisöliiketoimista tai jos annetut tiedot eivät sisällä oikeaa tietoa luovutuksesta 264 artiklan mukaisesti, ellei tavaran luovuttaja voi asianmukaisesti perustella mahdollisia laiminlyöntejä toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla.”;

3) lisätään 168 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jos liiketoimeen sovelletaan 271 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä raportointivaatimuksia, jäsenvaltiot voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että hankkijalla on oikeus vähentää maksettava tai maksettu arvonlisävero tai vaatia sitä palautettavaksi ainoastaan, jos kyseisellä hankkijalla on hallussaan 218 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti laadittu sähköinen lasku.”;

4) korvataan 217 artikla seuraavasti:

”217 artikla

Tässä direktiivissä ’sähköisellä laskulla’ tarkoitetaan laskua, joka sisältää tässä direktiivissä vaaditut tiedot ja joka on ainakin 262 ja 271 b artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta laadittu, toimitettu ja vastaanotettu rakenteisessa sähköisessä muodossa, joka mahdollistaa sen automaattisen ja sähköisen käsittelyn.”;

5) korvataan 218 artikla seuraavasti:

”218 artikla

1. Sähköisten laskujen sekä paperimuodossa tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien tositteiden tai ilmoitusten on täytettävä tässä luvussa säädetty edellytykset, jotta ne voidaan hyväksyä laskuiksi.
2. Tätä direktiiviä sovellettaessa laskut on laadittava sähköisinä laskuina. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin hyväksyä tositteita tai ilmoituksia paperimuodossa tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa liiketoimista, joihin ei sovelleta 6 luvussa säädettyjä raportointivelvoitteita.
3. Sähköisten laskujen on noudatettava sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja syntaksien luettelo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU* mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden alueella toteutettavissa muissa kuin tämän direktiivin 262 artiklassa tarkoitetuissa tavaroiden luovutuksissa ja palvelujen suorituksissa käytetään muita sähköisiä laskuja koskevia standardeja.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että verovelvollisten laatimat sähköiset laskut
 - a) sisältävät tässä direktiivissä vaaditut tiedot; ja
 - b) ovat 3 kohdassa tarkoitettujen sähköistä laskutusta koskevien vaadittujen teknisten standardien mukaisia.

- 5 Jäsenvaltioiden on sallittava, että laskun laativa verovelvollinen tai kyseisen verovelvollisen nimissä ja lukuun toimiva kolmas osapuoli noudattaa 4 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot voivat sallia myös julkisen portaalin käytön, jos sellainen on saatavilla.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj>).”;

- 6) korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten, joista hankkija on 194–197 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään kymmenen päivän kuluttua verotettavasta tapahtumasta.

Kun kyseessä on ennakkomaksu ennen tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia, joista hankkija on 194–197 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, lasku on laadittava viimeistään kymmenen päivän kuluttua ennakkomaksun vastaanottamisesta.”;

7) korvataan 223 artikla seuraavasti:

”223 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat kokoomalaskuja, joissa on tiedot useista erillisistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, edellyttäen että kokoomalaskussa mainituista luovutuksista tai suorituksista syntyy arvonlisäverosaatava saman kalenterikuukauden aikana.

Edellä 222 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista on laadittava kokoomalaskut viimeistään kymmenen päivän kuluttua sen kalenterikuukauden päättymisestä, jota kokoomalasku koskee.

Jäsenvaltiot voivat sulkea pois mahdollisuuden laatia kokoomalaskuja tietyillä petoksille alttiilla aloilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle toteuttamistaan poissulkemisista.”;

8) muutetaan 226 artikla seuraavasti:

a) korvataan 11a alakohta seuraavasti:

”11 a) kun hankkija on veronmaksuvelvollinen, maininta ’käännetty verovelvollisuus’ ja, jos kyseessä on tavaroiden luovutus, josta hankkija on veronmaksuvelvollinen 197 artiklan nojalla, lisäksi maininta ’kolmikantaliiketoimi’;”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

”16) 219 artiklassa tarkoitetun korjauslaskun tapauksessa tämän kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu juokseva numero, jolla korjattu lasku voidaan yksilöidä;

17) tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan pankkitilien tai virtuaalitilien numerot tai muut tunnisteen, joilla yksilöidään yksiselitteisesti tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan tilit, joille laskun vastaanottajat voivat maksaa kyseisen laskun.”;

9) korvataan 232 artikla seuraavasti:

”232 artikla

Verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, laadittava sähköinen lasku, joka noudattaa sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luetteloä direktiivin 2014/55/EU mukaisesti, ei edellytä vastaanottajan hyväksyntää.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edellyttää, että vastaanottaja hyväksyy kyseisen standardin mukaiset laskut liiketoimista, joihin ei sovelleta tämän osaston 6 luvussa säädettyjä raportointivelvoitteita, jos kyseinen jäsenvaltio on käyttänyt tämän direktiivin 218 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta.

Jonkin muun standardin mukaisen sähköisen laskun tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien laskujen laatiminen verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, edellyttää vastaanottajan hyväksyntää.

Jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet 218 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voivat kuitenkin säätää, että muiden standardien mukaiset sähköiset laskut eivät edellytä niiden alueelle sijoittautuneen vastaanottajan hyväksyntää.

Jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet 221 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, voivat edellyttää, että vastaanottaja hyväksyy sähköisten laskujen tai muussa sähköisessä muodossa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien laskujen laatimisen.”;

10) muutetaan 233 artiklan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Paitsi 1 kohdassa kuvatun tyyppisillä liiketoiminnan valvontakeinoilla sähköisen laskun tai muissa sähköisissä muodoissa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien tositteiden tai ilmoitusten alkuperän aitous ja sisällön eheys voidaan varmistaa esimerkiksi seuraavilla tekniikoilla:”;

11) korvataan 235 artikla seuraavasti:

”235 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien sähköisten laskujen tai muissa sähköisissä muodoissa kuin sähköisten laskujen muodossa olevien tositteiden tai ilmoitusten toimittamiselle maasta, jonka kanssa ei ole tehty keskinäistä avunantoa koskevaa sopimusta, jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EU) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa.”;

- 12) korvataan 236 artikla seuraavasti:

”236 artikla

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään tai tämän saataville asetetaan useita sähköisiä laskuja tai muissa sähköisissä muodoissa kuin sähköisten laskujen muodossa olevia tositteita tai ilmoituksia sisältävä erä, yksittäisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot voidaan mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.”;

- 13) korvataan XI osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”6 LUKU

Digitaalista raportointia koskevat vaatimukset”;

- 14) lisätään XI osaston 6 lukuun kyseisen luvun otsikon jälkeen jakson otsikko seuraavasti:

”1 JAKSO

DIGITAALISTA RAPORTOINTIA KOSKEVAT VAATIMUKSET RAJATYLITTÄVILLE TAVAROIDEN LUOVUTUKSILLE JA PALVELUJEN SUORITUKSILLE, JOTKA SUORITETAAN YHTEISÖSSÄ VEROVELVOLLISTEN VÄLILLÄ”;

15) korvataan 262 artikla seuraavasti:

”262 artikla

1. Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava 264 artiklassa tarkoitetut tiedot seuraavien liiketoimien osalta:
 - a) 138 artiklan 1 kohdan ja 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti suoritettavat tavaroiden luovutukset ja siirrot;
 - b) 20 artiklan mukaisesti suoritettavat tavaroiden yhteisöhankinnat ja 21 tai 22 artiklan nojalla niihin rinnastettavat liiketoimet;
 - c) tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, lukuun ottamatta tavaroita tai palveluja, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista hankkija on verovelvollinen 194 artiklan nojalla sikäli kuin hankkija on saanut arvonlisäverotunnisteen tai 195, 196 tai 197 artiklan nojalla; ja
 - d) tavaroiden ja palvelujen hankinta, lukuun ottamatta tavaroita tai palveluja, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista hankkija on verovelvollinen 194 artiklan nojalla sikäli kuin hankkija on saanut arvonlisäverotunnisteen tai 195, 196, 197 tai 204 artiklan nojalla.
2. Jäljempänä 264 artiklassa tarkoitetut tiedot tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen liiketoimien osalta on toimitettava sille jäsenvaltiolle, joka on antanut verovelvolliselle arvonlisäverotunnisteen, jota kyseinen verovelvollinen on käyttänyt kyseisiin tietoihin liittyvässä liiketoimessa.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, XII osaston 6 luvun 5 jaksossa säädettyyn erityisjärjestelmään rekisteröityjen verovelvollisten ei ole toimitettava tietoja omien tavaroidensa siirroista eikä 21 tai 22 artiklan nojalla yhteisöhankintoihin rinnastettavista liiketoimista, jotka koskevat samoja tavaroita.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että arvonlisäverotunnisteen saaneiden verovelvollisten ei ole toimitettava 264 artiklassa tarkoitettuja tietoja tämän artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa lueteltujen liiketoimien osalta. Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka ilmoittaa muille jäsenvaltioille seuraavista:
 - a) toimenpiteen hyväksymisestä ennen kuin se tulee voimaan; ja
 - b) päivästä, josta alkaen kyseistä toimenpidettä ei enää sovelleta, ennen kyseistä päivää.”;

16) korvataan 263 artikla seuraavasti:

”263 artikla

1. Verovelvollisten, jotka ovat velvollisia laatimaan 262 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia koskevan laskun, on toimitettava 264 artiklassa tarkoitettut tiedot kustakin yksittäisestä kyseisissä alakohdissa tarkoitettusta liiketoimesta ajankohtana, jona lasku laaditaan, tai ajankohtana, jona se olisi pitänyt laatia.

Jos tavaroiden hankkija tai palvelujen vastaanottaja laatii tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laskun sellaisen verovelvollisen puolesta, joka on velvollinen laatimaan laskun, 264 artiklassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kustakin yksittäisestä 262 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetusta liiketoimesta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun laatimisesta tai ajankohdasta, jona se olisi pitänyt laatia.

2. Verovelvollisten, joille on laadittava 262 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia koskeva lasku, on toimitettava 264 artiklassa tarkoitetut tiedot kustakin yksittäisestä kyseisissä alakohdissa tarkoitetusta liiketoimesta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun vastaanottamisesta. Jäsenvaltiot voivat säätää kyseisiä liiketoimia koskevien tietojen toimittamisesta, jos henkilö, jolle lasku on määrä laatia, ei ole saanut laskua ajoissa.
- 3 Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa verovelvollisen tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava tiedot. Jäsenvaltioiden on säädettävä sähköisistä keinoista tällaisten tietojen toimittamiseksi.

Jäsenvaltioiden on mahdollistettava kyseisten tietojen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luetteloa direktiivin 2014/55/EU mukaisesti, toimittaminen.
4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa yhteinen sähköinen viesti tietojen toimittamiseksi määritetään asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”;

17) korvataan 264 artikla seuraavasti:

”264 artikla

Seuraavat tiedot on toimitettava 263 artiklan mukaisesti:

- a) kun kyseessä ovat 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettavat tavaroiden luovutukset sekä muiden tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset kuin sellaiset tavarat ja palvelut, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista hankkija on verovelvollinen 194–197 artiklan mukaan, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 11, 16 ja 17 alakohdassa ja tarvittaessa 11 a alakohdassa tarkoitettavat tiedot;
- b) kun kyseessä ovat 138 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti suoritettavat siirrot, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 11 ja 16 alakohdassa tarkoitettavat tiedot;
- c) kun kyseessä ovat 20 artiklan mukaiset tavaroiden yhteisöhankinnat ja niihin 22 artiklan nojalla rinnastettavat liiketoimet, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 ja 17 alakohdassa tarkoitettavat tiedot;
- d) kun kyseessä ovat tavaroiden yhteisöhankintoihin 21 artiklan nojalla rinnastettavat liiketoimet, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ja 16 alakohdassa tarkoitettavat tiedot;

- e) kun kyseessä ovat muiden kuin sellaisten tavaroiden ja palvelujen hankinnat, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista hankkija on verovelvollinen 194, 195, 196, 197 tai 204 artiklan mukaan, 226 artiklan 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 16 ja 17 alakohdassa ja tarvittaessa 15 alakohdassa tarkoitettut tiedot.”;
- 18) kumotaan 265–271 artikla;
- 19) lisätään XI osaston 6 lukuun jakso seuraavasti:

”2 JAKSO

DIGITAALISTA RAPORTOINTIA KOSKEVAT VAATIMUKSET OMAAN KÄYTTÖÖN
TARKOITETUILLE JA VEROVELVOLLISTEN VÄLISILLE TAVAROIDEN LUOVUTUKSILLE JA
PALVELUJEN SUORITUKSILLE JÄSENVALTION ALUEELLA

271 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet tai niiden alueella arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset lähettävät veroviranomaisilleen sähköisesti tiedot, jotka koskevat muita kuin 262 artiklassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia verovelvollisille itselleen tai muille verovelvollisille niiden alueella.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet tai niiden alueella arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset lähettävät veroviranomaisilleen sähköisesti tiedot, jotka koskevat muita kuin 262 artiklassa tarkoitettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia joko verovelvollisilta itseltään tai muilta verovelvollisilta niiden alueella.

271 b artikla

1. Jos jäsenvaltio edellyttää tietojen lähettämistä 271 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, verovelvollisen, joka on velvollinen laatimaan laskun, tai kyseisen verovelvollisen puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava tällaiset tiedot jokaisesta yksittäisestä liiketoimesta ajankohtana, jona lasku laaditaan, tai ajankohtana, jona se olisi pitänyt laatia.

Jos tavaroiden hankkija tai palvelujen vastaanottaja laatii laskun sellaisen verovelvollisen puolesta, joka on velvollinen laatimaan laskun, 271 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava kunkin yksittäisen liiketoimen osalta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun laatimisesta tai ajankohdasta, jona se olisi pitänyt laatia.

2. Jos jäsenvaltio edellyttää tietojen lähettämistä 271 a artiklan 2 kohdan mukaisesti, verovelvollisen, jolle lasku on laadittu, tai kyseisen verovelvollisen puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava tällaiset tiedot jokaisesta yksittäisestä liiketoimesta viimeistään viiden päivän kuluttua laskun vastaanottamisesta. Jäsenvaltiot voivat säätää kyseisiä liiketoimia koskevien tietojen toimittamisesta, jos henkilö, jolle lasku on määrä laatia, ei ole saanut laskua ajoissa.
3. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittaminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luetteloa direktiivin 2014/55/EU mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittamisen käyttäen muita tietomuotoja kuin sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja sen syntaksien luetteloa direktiivin 2014/55/EU mukaisesti edellyttäen, että muilla tietomuodoilla varmistetaan yhteentoimivuus kyseisen standardin kanssa.

4. Jäsenvaltiot, jotka edellyttävät tietojen toimittamista 271 a artiklan mukaisesti, voivat rajoittaa kyseisen velvoitteen soveltamisalan tiettyihin verovelvollisryhmiin tai tiettytyyppisiin liiketoimiin. Niiden on myös määritettävä tiedot, jotka on toimitettava.

271 c artikla

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2033 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvan väliarviointikertomuksen 3 luvussa säädetyn sähköisen laskutuksen ja tässä luvussa säädettyjen yhteisön sisäisten ja kansallisten digitaalista raportointia koskevien vaatimusten toimivuudesta. Kyseisessä kertomuksessa komissio

- a) arvioi toimenpiteiden vaikutuksia arvonlisäveron kantamisen tehokkuuteen ja arvonlisävajeen pienenemiseen, verohallinnon suorittamien tarkastusten määrään sekä verovelvollisten hallinnollisen rasitteen keventämiseen ja heidän saamiinsa kustannussäästöihin;
- b) arvioi jäsenvaltioille 262 artiklan 4 kohdassa tarjotun mahdollisuuden vaikutuksia alv-petoksiin muissa jäsenvaltioissa ja VIES-keskusjärjestelmän toimintaan;
- c) arvioi toimenpiteiden täytäntöönpanosta johtuvia teknisiä ongelmia, kuten laskujen ja tietojen toimittamiseen liittyviä virheitä, viivästyksiä ja laiminlyöntejä;
- d) kartoittaa jäsenvaltioiden käyttöön ottamia ja veronmaksajien saataville heidän hallinnollisen rasitteensa keventämiseksi asetettuja toimenpiteitä ja palveluja;
- e) kartoittaa mahdollista uutta teknologista kehitystä sähköisen laskutuksen ja digitaalisen raportoinnin aloilla;

f) arvioi sen vuoksi lisätoimenpiteiden tarvetta ja tekee asianmukaisen lainsäädäntöehdotuksen, jos se pitää tätä tarpeellisenä.”;

20) korvataan 273 artikla seuraavasti:

”273 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää muista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvollisuuksista, ellei yhdenvertaisen kohtelun noudattamisesta verovelvollisten suorittamien jäsenvaltion sisäisten ja jäsenvaltioiden välisten liiketoimien välillä muuta johdu, ja jos tällaiset velvollisuudet eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta ei saa käyttää laskutusta koskevien lisävelvoitteiden asettamiseen 3 luvussa vahvistettujen velvoitteiden lisäksi eikä uusien, muiden kuin 6 luvussa säädettyjen yleisten liiketoimiperusteisten raportointivelvoitteiden täytäntöön panemiseen tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista tai niiden hankinnoista arvonlisäverotunnisteen unionissa saaneiden verovelvollisten välillä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia verovelvollisia tallentamaan liiketoimiaan koskevat tiedot, jotta tiedot voidaan toimittaa arvonlisäveroilmoituksen laatimista ja antamista tai tarkastusta varten. Jäsenvaltiot, joilla oli 1 päivänä tammikuuta 2024 yleinen liiketoimiperusteinen raportointivelvoite muiden kuin 262 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta, voivat pitää kyseiset raportointivelvoitteet voimassa, kunnes ne panevat täytäntöön tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevan digitaalisen ja reaaliaikaisen raportointijärjestelmän, joka täyttää 6 luvun 2 jaksossa säädetty vaatimukset.

Jäsenvaltiot, joilla oli 1 päivänä tammikuuta 2024 yleinen liiketoimiperusteinen raportointivelvoite muiden kuin 262 artiklassa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen hankintojen osalta, voivat pitää kyseiset raportointivelvoitteet voimassa, kunnes ne panevat täytäntöön tavaroiden ja palvelujen hankintoja koskevan digitaalisen ja reaaliaikaisen raportointijärjestelmän, joka täyttää 6 luvun 2 jaksossa säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa vaatimuksen, jonka mukaan verovelvollisten on tallennettava liiketoimiaan koskevat tiedot, jotta tiedot voidaan toimittaa arvonlisäveroilmoituksen laatimista ja antamista tai tarkastusta varten.

Jäsenvaltiot voivat asettaa raportointivelvoitteita muille liiketoimille kuin 6 luvussa säädettyjen raportointivelvoitteiden piiriin kuuluville liiketoimille.”.

6 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

- ”1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 artiklan 2 ja 3 alakohtaa koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ... päivästä ...kuuta ... [EUVL: lisätään tämän direktiivin voimaantulopäivä] alkaen. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.
2. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 2 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2027.

3. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2028.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava 3 artiklan 1 alakohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 2028 ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2030.

4. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 4 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2029. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2029.

5. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 5 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2030. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2030.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka olivat 1 päivänä tammikuuta 2024 ottaneet käyttöön kansallisen digitaalisen reaaliaikaisen liiketoimiperusteisen raportointivelvoitteen tai joille oli ennen 1 päivää tammikuuta 2024 myönnetty 395 artiklan perusteella lupa ottaa käyttöön tällainen velvoite, tai jos tällainen lupa ei ollut tarpeen, jotka ovat ennen 1 päivää tammikuuta 2024 hyväksyneet kansallista lainsäädäntöä, jossa säädetään tällaisen kansallisen digitaalisen reaaliaikaisen liiketoimiperusteisen raportointivelvoitteen käyttöönotosta, on viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2035 sovellettava 218 artiklaan liittyviä 5 artiklan 5 alakohtaa koskevia säännöksiä ja 271 a ja 271 b artiklaan liittyviä 5 artiklan 19 alakohtaa koskevia säännöksiä siltä osin kuin kyseessä on kansallinen sähköinen laskutus ja raportointi. Jos 271 c artiklassa tarkoitettussa väliarviointikertomuksessa ilmenee puutteita, komissio arvioi lisätoimenpiteiden tarvetta ja tekee tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tämän määräajan lykkäämiseksi, kunnes kyseiset puutteet on korjattu.

6. Edellä 1–5 kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
7. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

7 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
